

Ludwik Mendys (1896 – 1940)

Urodził się w dniu 1 lipca 1896 roku w Jaśle. Był synem Franciszka i Magdaleny z Kąckich. W rodzinnym mieście ukończył szkołę powszechną oraz renomowane jasielskie klasyczne Gimnazjum im. Króla Stanisława Leszczyńskiego. W trakcie I wojny światowej, w latach 1915 – 1917 służył w armii austriackiej. W tym czasie ukończył też szkołę oficerską. W 1918 roku przebywał w niewoli włoskiej. Po jej opuszczeniu służył w 1. pułku strzelców Armii gen. Józefa Hallera, a później przez wiele lat był oficerem, najpierw w 46. pułku piechoty, a później w 5. pułku strzelców podhalańskich w Przemyślu. Został awansowany do stopnia kapitana piechoty ze starszeństwem od 1 stycznia 1931 roku. W 1939 roku był dowódcą batalionu 2. pułku piechoty „grodzieńskiego”. W kampanii wrześniowej kapitan Ludwik Mendys walczył w obronie Lwowa. Dostał się w ręce Sowieców i trafił do obozu w Starobielsku. Został zamordowany w Charkowie w kwietniu 1940 roku. W chwili śmierci miał 44 lata. W 2007 roku awansowano go pośmiertnie na majora Wojska Polskiego.

Dąb Pamięci poświęcony majorowi Ludwikowi Mendysowi został posadzony 14 maja 2010 roku na terenie Zespołu Szkół Miejskich Nr 3 w Jaśle i Przedszkola Miejskiego Nr 9 w Jaśle. Opiekę nad dębem sprawują członkowie Samorządu Szkolnego i harcerze 139. Drużyny Harcerskiej „Lisy” im. płk. Leopolda Lisa - Kuli.